

Arne Nørrevang, fuglafrøðingur:

Gloymið ikki at røkja fugla- bjørgini

Myndir: kalmar
Orð: jan

Stutt fyrri ólavssøku vórukirkjubøingar á heldur sjáldsamari ferð úti í Trøllhøvda. Við í ferðalagnum var eisini fuglafrøðingurin Arne Nørrevang.

Endamálið við túrinum var at leita upp og royna tey gomlu sigingarstöðini og at ringmerkja lomviga.

Tað eydnaðis eisini myndatakar Sosialsins, Kalmar Lindenskov at

vera við á ferðin umframt tveimum fólki frá Sjóntvarp Føroya.

Vit hava spurt Arna Nørrevang, hvussu hesin óvanligi túrin kom i lag og hvat kom burtur úr. Hann sigur, at tað i dag er ein syrgiliga sannroynd, at føroyingar so spakuliga eru við at gloyma gomlu traditiónirnar við at røkja fuglabjørgini, tí nú er ikki longur loyvt at fara eftir

lomviganum, meðan hann er friðaður.

Trøllhøvdi

— Nú ein dagin kom at tosa við Trónd Patursson i Kirkjubø. Vit vóru báðir samdir um, at tað fór at vera stórt spell, um hesar gomlu traditiónirnar hvurvu — og at okkurt tí atti at verið gjørt fyrri at

Á veg niður i niðastu røk at ringmerkja lomviga

Ólavur Patursson inni á eini rök, har hann tekur pisur at ringmerkja

varðveita tær. Tí gjørdur vit av at fara út i Trøllhøvda saman við teimum eldru og teimum yngri i Kirkjubø.

Arne Nørrevang visir á, at tað eru ávisar reglur fyrri, hvussu vit bera okkum at, tá vit eru til bjarga og at tað eru ávisar leiðir og ávis sigingarstöð, sum verða brúkt. Tey kendu teir gomlu, og framvegis eru tað teir, sum kenna tey.

Men verða hesar traditiónir ikki »hildnar við líka«, so er vandi fyrri, at hesin partur av okkara mentan hvørnur.

Fyrr var tað so, at teir ungu vóru altíð við til bjarga fyrri á tann hátt at læra av teimum eldru. So

var eisini henda dagin fyrri ólavssøku, tá kirkjubøingar fóru út i Trøllhøvda — ikki eftir lomviga, men fyrri at minnst aftur á sigingarpláss o.l. i bjørgnum.

Teir finga eisini loyvi frá landsstýrinum og Náttúrugripasavninum at ringmerkja fuglin.

Væleydnað tiltak

Sjálvur heldur Arne Nørrevang, at tiltakið eydnaðist væl. Fleiri av teimum yngri vóru við og finga teir nógv at vita um gomlu leiðirnar og sigingarplássini i Trøllhøvda.

Hóast at tær flestu pis-
Framhald á síðu 12